

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-בית כור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך, היו שם נקעים עמוקים עשרה טפחים, או סלעים גבוהין י' טפחים - אינן נמדדין עמה, פחות מכאן - נמדדין עמה.												■	קב:
ואם אמר לו כבית כור עפר, אפילו היו שם נקעים עמוקים יותר מעשרה טפחים, או סלעים גבוהין יותר מעשרה טפחים - הרי אלו נמדדין עמה.												■	קב:
המקדיש שדהו בשעת היובל - נותן לו לבית זרע חומר שעורים חמשים שקל כסף היו שם נקעים עמוקים י' טפחים, או סלעים גבוהין י' טפחים - אין נמדדין עמה, פחות מכאן - נמדדין עמה.	תנן התם:											■	קב:
ואמאי? לקדשו באנפי נפשייהן												⚡	קב:
וכי תימא, כיון דלא הוי בית כור לא קדשי												!	קב:
שדה מה ת"ל? לפי שנאמר: (ויקרא כ"ז) זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף - אין לי אלא שהקדיש בענין הזה, מנין לרבות לתך וחצי לתך, סאה, תרקב וחצי תרקב? ת"ל: שדה, מכל מקום	והא תניא:											⚡	קב:
הכא בנקעים מלאים מים עסקינן, דלאו בני זריעה נינהו.	רב עוקבא בר חמא:											!	קב:
דיקא נמי												■	קב:
דומיא דסלעים	דקתני:											■ ■	קב:
שמע מינה.												■	קב:
אי הכי, אפי' פחות מכאן נמ?												⚡	קב:
הנהו נגאני דארעא מיקרו, שדרי דארעא מיקרו.												!	קב:
הכא מאי?												^	קב:
אע"פ שאין מלאים מים	רב פפא:											!	קב:
מאי טעמא?												^	קב:
אין אדם רוצה שיתן מעותיו במקום אחד, ויראו לו כשנים ושלשה מקומות.												!	קב:
והא דומיא דסלעים קתני, מה סלעים דלאו בני זריעה נינהו, אף הני נמי דלאו בני זריעה נינהו	מתקיף לה רבינא:											⚡	קב:
כי קתני דומיא דסלעים - אפחות מכאן.												!	קב:
טרשים שאמרו - בית ארבעת קבין.	רבי יצחק:											■	קב:
והוא, שמובלעין בחמשת קבין	רב עוקבא בר חמא:											■	קב:
והוא, שמובלעין ברובה של שדה.	רב חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											■ ■	קב:
רובן במעוטה ומעוטן ברובה, מהו?	בעי רב חייה בר אבא:											^	קב:
תיקו.												■	קב:
כשיר, מהו? כשורה מהו? איצטידינן, מהו? דרך עקלתון, מהו?	בעי רבי ירמיה:											^	קב:
תיקו.												■	קב:
אם היה סלע יחיד, אפי' כל שהוא - אין נמדד עמה ואם היה סמוך למצר, אפי' כל שהוא - אין נמדד עמה.	תנא:											■	קב:
מופסק עפר בינתים, מהו?	בעי רב פפא:											^	קב:
תיקו.												■	קב:
עפר מלמטה וצונמא למעלה, עפר מלמעלה וצונמא מלמטה, מהו?	בעי רב אשי:											^	קב:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
story-מעשה O

◌ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-בית כור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תיקו.												קב:
בית כור עפר אני מוכר לך מדה בחבל, פחת כל שהוא - ינכה, הותר כל שהוא - יחזיר												קב:
ואם אמר הן חסר הן יתר, אפילו פחת רובע לסאה או הותר רובע לסאה - הגיעו, יותר מכאן - יעשה חשבון.												קב:
מה הוא מחזיר לו? מעות, ואם זה מחזיר לו קוק, ומה אמר מחזיר לו מעות? ליפנות כחו של מוכר, שאם שייר בשדה בית תשעה קבין, ובגינה בית חצי קב, וכדברי ר' עקיבא בית רובע - מחזיר לו את												קב:
ולא את הרובע בלבד הוא מחזיר, אלא את כל המותר.												קב:
בית כור סתמא, מאי?	איבעיא להו:											קב:
בית כור עפר אני מוכר לך מדה בחבל פחות כל שהוא - ינכה, יתר כל שהוא - יחזיר	תא שמע:											קב:
הא סתמא - כהן חסר הן יתר דמי.												קד:
ואם אמר לו הן חסר הן יתר, אפילו פחת רובע לסאה או הותר רובע לסאה - הגיעו	אימא סיפא:											קד:
הא סתמא - כמדה בחבל דמן												קד:
אלא מהא ליכא למשמע מינה.												קד:
בית כור עפר אני מוכר לך, כבית כור עפר אני מוכר לך, הן חסר הן יתר אני מוכר לך, אפילו פחת רובע לסאה או הותר רובע לסאה - הגיעו	ת"ש:											קד:
אלמא, סתמא נמי כהן חסר הן יתר דמי.												קד:
התם פרושי קא מפרש: איזהו בית כור שהיא כבית כור? כגון דא"ל הן חסר הן יתר.												קד:
א"כ, אני מוכר לך אני מוכר לך למה לי?	מתקיף לה רב אשי:											קד:
אלא לאו שמע מינה: סתמא נמי כהן חסר הן יתר דמי, שמע מינה.												קד:
מהו מחזיר לו? מעות וכו'.												קד:
ליפנות כחו של מוכר אמרי', ליפנות כחו של לוקח לא אמרינן												קד:
פיחת שבעת קבין ומחצה לכור, או הותר שבעת קבין ומחצה לכור - הגיעו, יותר מכאן - כופין את המוכר למכור ואת הלוקח ליקח	והתניא:											קד:
התם, כגון דהוה יקרא מעיקרא זול השתא, דאמרינן ליה: אי ארעא יהבת לי הב לי כזולא דהשתא.												קד:
כשהוה נותן לו - נותן לו כשער שלקח ממנן	והתניא:											קד:
התם, כגון דהוה זולא מעיקרא ויקרא לה השתא.												קד:
שאם שייר בשדה בית ט' קבין וכו'.												קד:
ט' קבין שאמרו, ואפי' בבקעה גדולה	רב הונא:											קד:
נותן שבעת קבין ומחצה לכל כור וכו' ואי איכא מילתא יתירא לתשעת קבין - הדרי.	רב נחמן:											קד:
שאם שייר בשדה בית תשעת קבין	איתיביה רבא לר"נ:											קד:
לאו דוכין ליה כוריים												קד:
לא, דוכין ליה כור.												קד:
ובגנה בית חצי קב												קד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא בתרא-בית כור	מימרא	מאן דאמר											
לאו דזבין ליה סאתים											?	קד:	
לא, דזבין ליה סאה.											!	קד:	
וכדברי ר"ע בית רובע											?	קד:	
מאי לאו דזבין ליה סאה											?	קד:	
לא, דזבין ליה חצי סאה.											!	קד:	
שדה ונעשית גנה, גנה ונעשית שדה, מאי?	בעי רב אשי:										^	◇	קד:
תיקו.											■	קד:	
אם היה סמוך לשדהו, אפ"ל כל שהוא - מחזיר לו קרקע.	תנא:										■	◇	קד:
בור מהו שתפסיק? אמת המים מהו שתפסיק? דרך הרבים מהו שתפסיק? ריבבא דדיקלא מהו שתפסיק?	בעי רב אשי:										^	◇	קד:
תיקו.											■	קד:	
ולא את הרובע בלבד מחזיר לו, אלא כל המותר.											■	◇	קד:
כלפי לייא?											?	קד:	
לא את המותר בלבד מחזיר לו, אלא את כל הרבעין כולן.	תאני רבין בר רב נחמן:										!	◇	קד:
מדה בחבל אני מוכר לך הן חסר הן יתר - בטל הן חסר הן יתר מדה בחבל, הן חסר הן יתר מדה בחבל - בטל מדה בחבל הן חסר הן יתר, דברי בן ננס.	[בן ננס]										■	קד:	
חולקין עליו חביריו על בן ננס.	רבי אבא בר ממל אמר רב:										■	◇	קה.
מאי קא משמע לך?											?	קה.	
מעשה בציפורי, באחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עשר זהובים לשנה דינר זהב לחדש, ובא מעשה לפני רבן שמעון בן גמליאל ולפני רבי יוסי, ואמרו: יחלוקו את חדש העיבור	תנינא: [רבן שמעון בן גמליאל ורבי יוסי]										?	◇	קה.
אי מהתם, הוה אמינא: התם הוא דאיכא למימר מיהדר קא הדר ביה, ואיכא למימר פרושי קא מפרש, אבל הכא דודאי קא הדר ביה - אימא לא, קא משמע לך.											!	◇	קה.
זו דברי בן ננס, אבל חכמים אומרים: הלך אחר פחות שבלשונות.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◇	קה.
זו ולא סבירא ליה?											?	קה.	
וכור בשלשים אני מוכר לך - יכול לחזור בו אפילו בסאה האחרונה, כור בשלשים, סאה בסלע אני מוכר לך - ראשון ראשון קנה	הא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:										?	◇	קה.
אלא זו וסבירא ליה.											!	קה.	
ומי סבירא ליה?											?	קה.	
בבא באמצע החדש עסקינו, אבל בא בתחלת החדש - כולו למשכיר, בסוף החדש - כולו לשוכר	והאמר שמואל:										?	קה.	
אלא לעולם זו ולא סבירא ליה, והתם טעמא מאי? משום דתפיס, הכא נמי הא תפיס.											!	◇	קה:
איסתרא מאה מעי - מאה מעי, מאה מעי איסתרא - איסתרא.	רב הונא, אמרי בי רב:										■	◇	קה:
מאי קמ"ל: תפוס לשון אחרון, הא אמרה רב חדא זימנא											?	קה:	
אי הואי התם, הוה יהיבנא כוליה למשכיר	דאמר רב:										?	◇	קה:
מהו דתימא פרושי קא מפרש, קמ"ל.											!	◇	קה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-בית כור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נוטל רביע בקרקע ורביע במעות.	רב אסי:									◆	■	◇
רב אמר בטלה מחלוקת, קא סבר: האחין שחלקו יורשין הן	[רב]									■		
ושמואל אמר, ויתר, קא סבר: האחין שחלקו לקוחות הון, וכלוקח שלא באחריות דמי	[שמואל]									■		
רב אסי מספקא ליה אי יורשין הון אי לקוחות הון, הלכך נוטל רביע בקרקע ורביע במעות.	[רב אסי]									■		
הלכתא בכל הני שמעתתא: מקמציין.	רב פפא:									◆	■	
בטלה מחלוקת.	אמימר:									◆	■	
והלכתא: בטלה מחלוקת.										■		◇
שלשה שירדו לשום, אחד אומר במנה ושנים אומרים במאתים, אחד אומר במאתים ושנים אומרים במנה - בטל יחיד במיעוטו.	תנו רבנן:										■	◇
אחד אומר במנה, ואחד אומר בעשרים, ואחד אומר בשלשים - נדון במנה	[ת"ק]									◆	■	◇
נדון בתשעים	רבי אליעזר ברבי צדוק:									◆	■	◇
עושין שומא ביניהן ומשלשין.	אחרים:									◆	■	◇
מאן דאמר נדון במנה, מילתא מציעתא											■	
נדון בתשעים	רבי אליעזר ברבי צדוק:											■
הא ארעא תשעין שוה, והאי דקאמר עשרים - דקא טעי עשרה לאחוריה, והאי דקא אמר מנה - קא טעי עשרה לקמיה.	קא סבר: [רבי אליעזר בר' צדוק]											■
אדרבה, האי ארעא מאה ועשרה שויה, והאי דקאמר מנה - קא טעי עשרה לאחוריה, והאי דקאמר שלשים - קא טעי עשרה לקמיה											♣	
נקוט מיהת תרי קמאי בידך, דמתורת מנה לא מפקי ליה.											!	
עושין שומא ביניהן ומשלשין.	אחרים:											■
האי ארעא תשעין ותלתא ותלתא שויה, האי דקא אמר עשרים - קא טעי תליסר ותלתא לאחוריה, והאי דקאמר מנה - קא טעי תליסר ותלתא לקמיה, ובדין הוא דלימא טפי, והאי דלא קאמר - סבר: מיסתאי דקא מטפינא כולי האי אחבראי.	קא סברי: [אחרים]											■
אדרבה, הא ארעא מאה ותליסר ותלתא שויה, האי דקאמר מנה - קא טעי תליסר ותלתא לאחוריה, והאי דקאמר שלשים - טעי תליסר ותלתא לקמיה, ובדין הוא דקאמר טפי, סבר: מיסתאי דקא מטפינא כולי האי אחבראי?												♣
נקוט מיהת תרי קמאי בידך, דמתורת מאה לא מפקי ליה.												!
הלכה כאחרים.	רב הונא:											■
טעמא דאחרים לא ידעינן הלכתא עבדינן כוותיה?	רב אשי:											♣
עושין שומא ביניהן ומשלשין.	תנו דייני גולה:											■
הלכתא כדייני גולה.	רב הונא:											■
טעמא דייני גולה לא ידעינן, הלכתא עבדינן כוותיה?	רב אשי:											♣
האומר לחבירו חצי שדה אני מוכר לך - משמנין ביניהן ונוטל חצי שדהו.												■
חציה בדרום אני מוכר לך - משמנין ביניהן ונוטל חציה בדרום.												■
והוא מקבל עליו מקום הגדר, חריץ וכן חריץ.												■

מימרא-statement ■
 קושיא-challenge ⚡
 שאלה-question ^
 תירוץ-answer !
 ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
 נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review ◊
 מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment <
 מעשה-story O

מקרא-key:

		Talmud Navigator										
מאן דאמר	מירא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק:
בבא בתרא-בית כור	מירא											קז:
וכמה הוא חריץ? ששה טפחים, ובן חריץ? שלשה.											■	קז:
לוקח נוטל כחוש שבו.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:										◊	קח:
והא אגן משמנין ביניהן תנן	רבי חייא בר אבא לרבי יוחנן:										⚡	קח:
אדאכלת כפנייתא בבבל - תרגימנא מסיפא	א"ל: [רבי יוחנן]										○ !	קח:
חציה בדרום אני מוכר לך - משמנין ביניהן ונוטל חציה בדרום	דקתני סיפא:										■ !	קח:
ואמאי משמנין ביניהן? והא חציה בדרום אמר ליה											⚡ !	קח:
אלא לדמי, ה"נ לדמי.											!	קח:
מקבל עליו מקום גדר כו'.											■	קח:
חריץ מבחוזן, ובן חריץ מבפנים, וזה וזה אחורי גדר, כדי שלא תהא חיה קופצת.	תאנא:										■	קח:
ולעביד חריץ ולא לעביד בן חריץ											⚡	קח.
אידי דרווח, קיימא בגויה וקפצה.											!	קח.
ולעביד בן חריץ ולא לעביד חריץ											⚡	קח.
אידי דקטין, קיימא אשפתיה וקפצה.											!	קח.
וכמה בין חריץ לבן חריץ?											^	קח.
טפח.											!	קח.
הדרן עלך בית כור											◊	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יש נוחלין ומנחילין, ויש נוחלין ולא מנחילין, מנחילין ולא נוחלין, לא נוחלין ולא מנחילין.												■	קח. מ
ואלו נוחלין ומנחילין: האב את הבנים, והבנים את האב, והאחין מן האב - נוחלין ומנחילין.												■ ■	קח.
האיש את אמו, והאיש את אשתו, ובני אחיות - נוחלין ולא מנחילין.												■ ■	קח.
האשה את בניה, והאשה את בעלה, ואחי האם - מנחילין ולא נוחלין.												■ ■	קח.
והאחין מן האם - לא נוחלין ולא מנחילין.												■ ■	קח.
מאי שנא דקתני האב את הבנים ברישא? ליתני הבנים את האב ברישא חדא, דאתחולי בפורענותא לא מתחלינו, ועוד, כדכתיב: (במדבר כ"ז), איש כי ימות וכן אין לן ותנא, איידי דאתיא ליה מדרשא חביבא ליה.											◇	!	קח. קח:
ומאי דרשא?												^	קח:
שארן - זה האב, מלמד שהאב קודם לאחין יכול יהא קודם לבן? ת"ל: (במדבר כ"ז) הקרוב - קרוב קרוב קודם.	דתניא:											■ !	קח:
ומה ראית לרבות את הבן ולהוציא את האח?												!	קח:
מרבה אני את הבן, שכן קם תחת אביו ליעדה ולשדה אחוזה.												!	קח:
אדרבה, מרבה אני את האח, שכן קם תחת אחיו ליבום												!	קח:
כלום יש יבום אלא במקום שאין בן, הא במקום שיש בן אין יבום.												!	קח:
טעמא דאיכא האי פירכא, הא לאו הכי - הוה אמנא אח עדיף, תיפוק ליה דהכא תרתי והכא חדא												!	קח:
שדה אחוזה גופה מהאי טעמא הוא דקא קיימא ליה לתנא: כלום יש יבום אלא במקום שאין בן, הא יש בן אין יבום.												!	קט.
אימא: שארן - זה האב, מלמד שהאב קודם לבת יכול יקדים לבן? ת"ל: הקרוב - קרוב קרוב קודם												!	קט.
כיון דלענין יבום - בן ובת כי הדדי נינהו, לענין נחלה נמי בן ובת כי הדדי נינהו.												!	קט.
ואימא: שארן - זה האב, מלמד שהאב קודם לאחי האב יכול יקדים לאחין? תלמוד לומר: הקרוב - קרוב קרוב קודם												!	קט.
אחי האב לא צריכי קרא, אחי האב מנא קא אתו? מכח אב, קאי אב קאי ירתי אחי האב?												!	קט.
והא קראי לאו הכי כתיבי, דכתיבי: (במדבר כ"ז) ואם אין אחים לאביו וגו'.												!	קט.
קראי שלא כסדרן כתיבי.												!	קט.
והאי תנא מייתי לה מהכא:												!	קט.
(במדבר כ"ז) איש כי ימות וכן אין לו וגו' - במקום בת אתה מעביר נחלה מן האב, ואי אתה מעביר נחלה מן האב במקום אחין.	דתניא, את זו דרש רבי ישמעאל ברבי יוסי:											■ !	קט.
ואימא: במקום בת אתה מעביר נחלה מן האחין, ואי אתה מעביר נחלה מן האב אפילו במקום בת												!	קט.
אם כן, לא נכתוב רחמנא והעברתם												!	קט:
ולמאן דנפקא ליה מוהעברתם, האי שארן מאי עביד ליה?												!	קט:
מיבעי ליה לכדתניא:												!	קט:
שארן - זו אשתו, מלמד שהבעל יורש את אשתו.												■ !	קט:
ולמאן דנפקא ליה משארן, האי והעברתם מאי עביד ליה?												!	קט:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מיבעי ליה לכדתניא												קט:
בכולן נאמר בהן נתינה, וכאן נאמרה בהן העברה - שאין לך שמעביר נחלה משבט לשבט אלא בת, הואיל ובה ובעלה יורשין אותה.	[דתניא] רבי:											קט:
וממאי דשאריו - זה האב? דכתיב: (ויקרא י"ח) שאר אביך הוא, אימא: שארו - זו האם, דכתיב: (ויקרא י"ח) שאר אמך היא												קט:
אמר קרא: (במדבר כ"ו) ממשפחתו וירש אותה - משפחת אב קרויה משפחה, משפחת אם אינה קרויה משפחה, דכתיב: (במדבר א') למשפחותם לבית אבותם.	רבא:											קט:
ומשפחת אם אינה קרויה משפחה? והא כתיב: (שופטים י"ז) ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם, הא גופא קשיא, אמרת והוא לוי - אלמא מלוי אתי, ממשפחת יהודה - אלמא מיהודה אתי: אלא לאו דאבוה מלוי ואימיה מיהודה, וקאמר: ממשפחת יהודה												קט:
לא, גברא דשמיה לוי.	רבא בר רב חנן:											קט:
אי הכי, היינו דקאמר מיכה: (שופטים י"ז) עתה ידעתי כי ייטיב ה' לי כי היה לי הלוי לכהן?	[רבא]											קט:
אין, דאיתרמי ליה גברא דשמיה לוי.	[רבא בר חנן]											קט:
וכי לוי שמו? והלא יהונתן שמו, שנאמ': (שופטים י"ח) ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני.	[רבא]											קט:
וליתעמיך, וכי בן מנשה הוא? והלא בן משה הוא, דכתיב: (דברי הימים א' כ"ג) בני משה גרשם ואליעזר אלא, מתוך שעשה מעשה מנשה - תלאו הכתוב במנשה, הכא נמי, מתוך שעשה מעשה מנשה דאתי מיהודה - תלאו הכתוב ביהודה.	אמר ליה: [רבא בר חנן]											קט:
מכאן שתולין את הקלקלה במקולקל.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											קט:
מהכא: (מלכים א' א') וגם הוא טוב תואר מאד ואותו ילדה אחרי אבשלום, והלא אדניה בן חגית ואבשלום בן מעכה אלא, מתוך שעשה מעשה אבשלום דמרד במלכות - תלאו הכתוב באבשלום.	רבי יוסי בר חנינא:											קט:
לעולם ידבק אדם בטובים, שהרי משה שנשא בת יתרו - יצא ממנו יהונתן אהרן שנשא בת עמינדב - יצא ממנו פנחס.	רבי אלעזר:											קט:
ופנחס לאו מיתרו אתי? והא כתיב: (שמות ו') ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה, מאי לאו דאתי מיתרו שפיטם עגלים לע"ז?												קט:
לא, דאתי מיוסף שפטפט ביצרו.												קט:
והלא שבטים מבזים אותו ואומרים: ראיתם בן פוטי זה, בן שפיטם אבי אמו עגלים לע"ז, יהרוג נשיא שבט ישראל												קט:
אלא, אי אבוה דאמיה מיוסף - אמה דאמיה מיתרו, אי אבוה דאמיה מיתרו - אמה דאמיה מיוסף.												קי.
דיקא נמי, דכתיב: מבנות פוטיאל, תרתי, שמע מינה.												קי.
הנושא אשה צריך שיבדוק באחיה, שנאמר: (שמות ו') ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון, ממשמע שנאמר בת עמינדב, איני יודע שאחות נחשון היא? מה תלמוד לומר אחות נחשון? מכאן, שהנושא אשה צריך שיבדוק באחיה.	רבא:											קי.
רוב בנים דומין לאחי האם.	תנא:											קי.
(שופטים י"ח) ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלום ומה אתה עושה בזה ומה לך פה - אמרו לו: לאו ממשע קא אתית דכתיב ביה: (שמות ג') אל תקרב הלום? לאו ממשע קא אתית דכתיב ביה: (שמות ד') מה זה בידך? לאו ממשע קא אתית דכתיב ביה: (דברים ה') ואתה פה עמוד עמד? תעשה כהן לע"ז												קי.
אמר להן, כך מקובלני מבית אבי אבא: לעולם ישכיר אדם עצמו לע"ז ואל יצטרך לבריות.												קי.
והוא סבר: לע"ז ממש												קי.
ולא היא, אלא ע"ז - עבודה שזרה לו												קי.
נטוש נבילתא בשוקא ושקול אגרא, ולא תימא גברא רבא אנא וזילא בי מילתא.	כדאמר ליה רב לרב כהנא:											קי.
כיון שראה דוד שממון חביב עליו ביותר, מינהו על האוצרות, שנאמר: (דברי הימים א' כ"ו) ושבואל בן גרשם בן מנשה נגיד על האוצרות.												קי.
וכי שבואל שמו? והלא יהונתן שמו												קי.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
מימרא	רבי יוחנן:	ק.
ששב לאל בכל לבו.	◊	